

(המשך מעמוד 14)

כמה אנשים מגיעים עם הדוקר לתחנת המשטרה. יותר לא הספקתי לראות. השר טרים לקחו אותי בניידת למגדל דודאום. מיד כשהגענו לשם הורה הרופא לשלחני לבית-החולים הדסה.

„בבית-החולים הכניסו אותי לחדר-ניתוח. שלולית דם. אשתו של וילנר, יהודית, שהתלוותה אל בעלה ושחזתה בדקירתו, סיפרה: „אחרי שהדוקר התקיף את בעלי מאחורי גבו צעקתי מיד: תפסו את הפושע! תפסו את הרוצח!

„מיד התאספו הרבה אנשים ברחוב שתפסו אותו.

„כאותו הרגע הפושע שדקר את בעלי צעק: „זה חבר-הכנסת וילנר, אני אחסל אותו — אגמור איתו“.

„האנשים שהתאספו במקום תפסו אותו מתחת לבית-השחי ולא נתנו לו לזוז ולברוח. הדוקר תיכף נעשה חיזור מאד.

„בין הקהל שתפס את הדוקר היה שם בחור צעיר אחד שהרגיע אותי כל הזמן עד לא יתן לרוצח לברוח- אותו צעיר היה גם זה שהוציא ממני את הסכין. כשהסתכלתי על הסכין ראיתי שזו סכין-מטבח כמו זו שיש לי בבית...“

„במשטרה ראיתי את בעלי החליפה והחר לצה שלו היו קרוועים. במקום ששם חבשו לו את מקום הדקירה בכתף עם הגופייה, היתה שלולית דם גדולה על הריצפה.“

סטטיסטיקה

מיספרים מן הגדה

אחרי שהלשכה לסטטיסטיקה גמרה לעכל את מיספרי המיפקד בגדה, נתגלו הרבה דברים כנכונים, אותם אפשר היה לצפות מראש. למשל, ש-43% מן המועסקים בגדה עובדים בחקלאות (בהשוואה ל-17% בארץ) או שרק 13% מבתי הגדה מצוידים במים זורמים וחשמל (93% בישראל הישנה).

מה שכן הדהים היתה הנחשלות הקיצונית של החקלאות. לא רק שהשימוש ברשנים ובקוטלרמוזיקים כימעט ואינו נהוג בגדה אלא שגם המיכון אפסי — אלף טרקטורים — לעומת 11 אלף בישראל.

עובדה זאת משתקפת היטב ביבולים ה-חקלאיים: דונם חיטה בגדה מניב 110 קילו בלבד (240 בישראל); דונם ענבניות — 1350 קילו (3340).

יותר ירקות. מיספרים אחרים מן הגדה: רק בכל בית הביתי יש בית-שימוש בבית (בישראל: ב-85% של הבתים) ורק שני מופעלים בכל הגדה מעסיקים יותר ממאה עובדים כל אחד (בישראל יש 225 מופעלים כאלה).

הבכורה הסטטיסטית ניתנה לתושבי הגדה רק במיקרה אחד: הם אוכלים יותר ירקות מן הישראלי המצוי — 126 קילו לשנה, לעומת 112.

לשון

נשואין אביכים

מי הוא ציוני? מי שהולך בימים אלה לקולנוע (וכך לקולנוע ציוני).

ומי הוא שעפתן? חייל הגר בחחיילה של חוסיין בשעפאת.

לפי זה כבר ברור שמתגודד הוא חייל ה-מוצב בגדוד ורצען — ברצועה.

את כל חידושי הלשון האלה אספה ורי כזה העיתונאית עם היאגור, זיוה יריב, שגילתה בענה העברית החדשה, ילידת מלחמת ששת-הימים, עוד כמה חידושים מעניינים:

בחורה שיש לה גוף פצצה ופנים אחרי הפצצה זה די ברור מה שזה. אבל מה זה בחורה שהיא סוחוי (או מיראז' או מיג) ויש לה גרזים ועיבל כמו שצריך?

נא לצאצא! החברה, לפי סיכומי יריב, גם אוהבים לגנף (לכייף — בעברית ישנה) וזה לכבוד בירגפגפה שבטיג, המהווה, לדעת רבים, מרכז כיוף לא מבוטל.

ולצאצא בחורה, פירושו של דבר, לקבל את הדיעות הדמוגרפיות של פרופסור רוברט טו בקי, חסיד הצאצאים הרבים.

ומי שלא רוצה לגנף סתם עם מיראז' אלא לצאצא אותה כדת משה וישראל, תמיד כדאי לו להתחנך במזג אחורי אביה —

מלשון אביך יתן לי את המכונית, אביך יתן לי את הדירה, אביך יתן לי את בית-החרושת.

אם אתה בעל עצבים

המתנתנות!

הוא לא הכיר את הנערה וגם לא ראה אותה מעולם. אולם אלפרד שטוייר, 28, תושב כפר-סבא, בילה זמן רב משעות יומו בבית-הקברות כשהוא מתעניין מדי פעם את מי מלווים לקבורה. כאשר שמע כי עומדים לקבור נערה צעירה, הצטרף אל קהל ה-מלווים.

כשיצאו אחורני האבלים מבית-הקברות ועל הקבר הרך נותרו רק זרי פרחים, נשי

האיש נשכר. הוא מספר להם את סיפורו האמיתי, אחד הסיפורים האינטימיים ומקפיד-יהיה שהושמעו אי פעם באיזו תחנת-משטרה.

דמות בין האבלים

יורה ארוכה של מלווים צעדה בין המצבות של בית-הקברות העירוני ה-

בית-הקברות החדש בדרום חולון ב-אחד הערבים האחרונים: גבר מוצק, קרח, כבד-תנועה, עוזב את בית-העלמין כש-הוא נושא על כתפו שק. מספר שנים המתגוררים בקירבת בית-הקברות מגלים סימני סקרנות. אין הם רגיזים לראות תנועה בבית-הקברות בשעות אלה של היום. הידיעות האחרונות בעיתונות על מעשיהם של אנשי אל-פתח עדיין מקני-נות בליבם.

מבלי לחשוב הרבה מרים אחד השכנים את הטלפון ומזעיק את המשטרה. הוא חו-שד שאיש אל-פתח מסתובב בסביבה. המשטרה פועלת במהירות.

למרבה המזל נמצאת ניידת בקירבת מקום. כשהיא מקבלת את ההודעה מן המוקד, היא מונקת לעבר המקום, מספיקה למצוא את האיש הקרח בדיוק בשעה שהוא גורר את השק אל מחוץ לבית-הקברות.

אחד השוטרים מחליט לבדוק מה יש בחוך השק. כשהוא פותח את השק, מתגלה לעיניו תמונה מוזעזעת: בחוך השק מונחת גווייתה העירומה של נערה צעירה. הגופה קרה.

האיש אמנם אינו נראה כאיש אל-פתח, אבל השוטרים מביאים אותו אל תחנת-המש-טרה בחולון כשהם בטוחים שנפלה בידם הצלחה משטרית חסרת-תקדים: הם הצליחו לתפוס רוצח עם גוויית קורבנו בידו.

להפתעתם טוען האיש בתחנת-המשטרה: „אני לא רוצח! לא רצחתי את הנערה! הו-צאתי אותה מהקבר!“

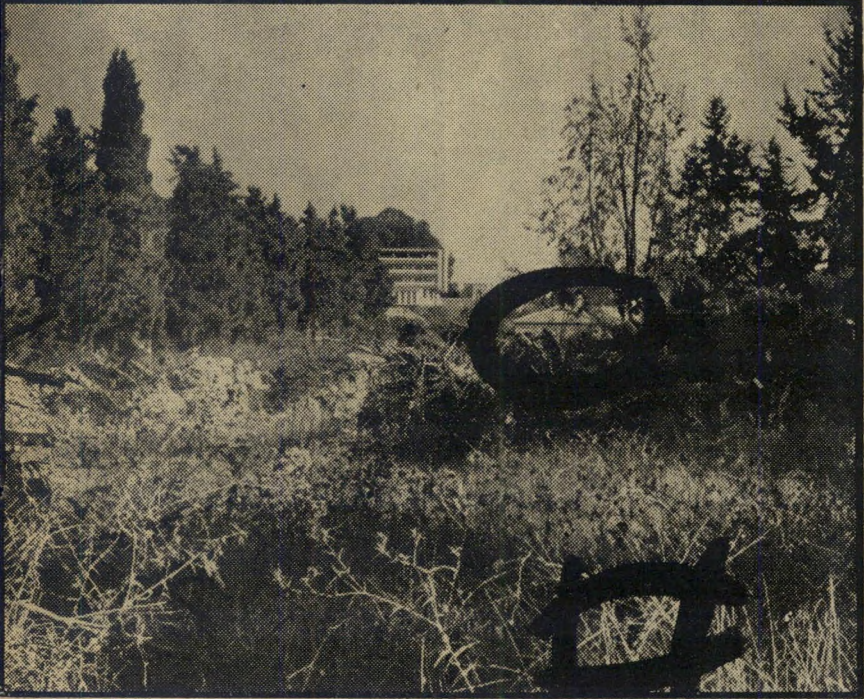
כדי להוכיח את צידקת דבריו, מוסר ה-איש לשוטרים את המקום המדויק בבית-הקברות מתוכו הוציא את הגויה. השוטרים רצים למקום, חופרים מעל תלולית העפר המכסה את הקבר ומגלים שהקבר ריק. ה-איש דיבר אמת. הוא לא רצח את הגויה שנמצאה עימו. היתה זו גווייתה של ילדה בת 12, שנהרגה יום קודם בתאונה.

האיש אינו נראה כקנאי דתי, מאלה ה-חופטים גויות במחאה נגד ניתוחי-מתים. יש בפיו הסבר מדויק אחר מדוע הוציא את הגויה מקברה: „התערבתי עם חברים. רצי-תי להוכיח שיש לי דם להוציא גויה מתוך קבר.“

השוטרים ההמומים ניצבים מאוזעזעים מול האיש הענק. הם מחליטים להמשיך בחקירה על מנת לוודא אם אמת בפיו.

הם רוצים לדעת מי הם החברים עימם התערב שאמנם יעז לבצע את המעשה ה-נתעב.

האיש מתחיל לגמגם. השוטרים לוחצים עליו.

במקום זה בכפר-סבא התגורר אלפרד שטוייר ולכאן היה מביא את קרבנותיו החיים והמתים. הבנין הגדול ברקע הוא בית-החולים מאיר. הבית (כעגול) הוא מקום מגוריו של שטוייר. במקום המסומן בריבוע (למטה) נמצאה לפני שנה גוויית ילדה שחוקרי המשטרה לא ידעו לפענח את תעלומת מותה.

אר גם אלפרד שטוייר במקום. הוא חיכה לרדת הערב. עם ערב, כשנותר לבדו בבית-הקברות, ניגש לבצע את זממו. הוא הוציא את גוויית הנערה מקברה, הכניס אותה לתוך שק וגרר אותה החוצה, לעבר מכונית שכוורה, אותה התנה בקירבת מקום. לאן הוא רצה לקחתה.

„אלי הביתה, לכפר-סבא!“ הסביר אלפרד שטוייר, בעל המיבטא הייקי, לשוטרים. „מה רצית לעשות איתה?“ תמחו השוט-רים אחוזי הבעתה.

אלפרד הנמיק את ראשו, כאילו התבייש בתשובתו. לבסוף הפליט באוזני חוקריו את המילים שעוררו בהם חלחלה: „לשכב איתה!“

בחזרות צעירות וכלכים

יש מתושבי רחוב היידי בשיכון חצרות-הדר בכפר-סבא, לא הרחק מ-בית-החולים מאיר, לא חשד כי בבית מספר 19 ברחוב מתגוררת מיפלצת.

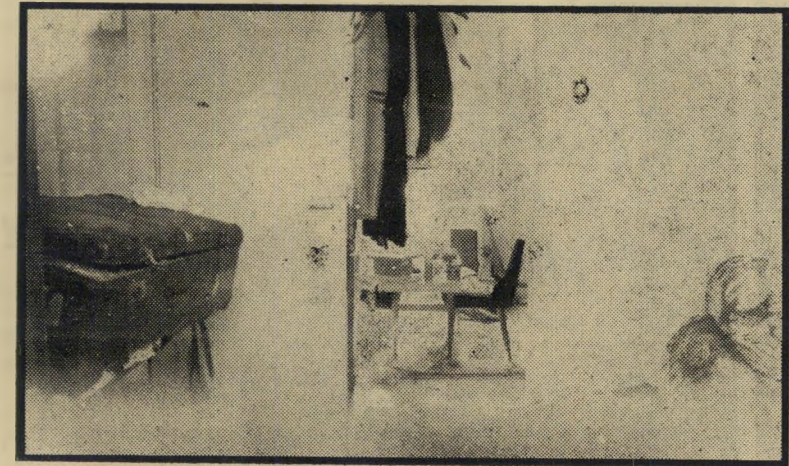
אלפרד שטוייר היה מוכר לשכניו כאיש נעים-סבר, בעל ידי-זהב, השש לעזור לשכ-ניו בכל תיקון שידרש: אינסטלציה, חשמל, רדיו או טלביזיה.

הוא היה מוכר להם כבעל משפחה, ה-נשוי לאשה תימניה צעירה בשם רינה ואב לבן חמוד בן שנתיים וחצי. הוא נראה כ-איש משכיל והיה לו מה להגיד בכל נושא שדובר בו.

המעט שהשכנים ידעו עליו היה זה: הוא

זירת הפשע

חדש של תל-אביב בחולון. מתוך השיירה בקעו קולות בכי וזעקה של בני-המשפחה האבלים. הם ליוו למנוחתה האחרונה את בתם שנקטפה בדמי ימיה. ליד הקבר הפתוח לא שם איש את ליבו לדמות נוספת שהצטר-פה אל קהל האבלים, דמותו של הענק ה-קרח שנעץ את עיניו בחוך הקבר הפתוח.

כן נראית דירתו של אלפרד שטוייר כפי שצולמה דרך חלון הבית. מצד ימין נראית מיטתו. החדר ברקע האחורי של התמונה הפוך אחרי שהמשטרה ערכה בו חיפוש. גילתה בו סרטים פורנוגרפיים ונשק.

בית המיפלצת